

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

324

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helvszám

Szerző:

Cím:

A korteskedő Budapest

Forrás:

Pesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1919. XII. 31
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A korteskedő Budapest.

A januári választások határideje erősen közeledik és ezért csak természetes, hogy a választásokra való készülődések is lázasan folynak nemcsak a vidéken, de a fővárosban is. Azonban, aki ezekben a készülődésekben a régi jó idők szokásos korteskedéseit gondolja feltalálni, az alaposan csalódik. A régi világ kocsi-kázó kortessei, a színes választási tollak a zászlók, a vidám, dárídós kortestanyák mind a múlt emlékeinek lomtarába kerültek. Az új idők ehhez a küzdelemhez is új fegyvereket teremtettek s a székesfővárosban is máról-holnapra egészen új módja alakult ki a korteskedésnek.

A választási agitáció ma is elsősorban magukban a pártszervezetekben folyik. Itt történnek a jelölések és a korteskedések is. A vidéki kerületekbe a miniszterek se röstelnek le-le ruccanni egy-egy kortesbeszédre. A fővárosban azonban az egyik legerősebb fegyvere ma az agitációnak a plakát. A nyomdai munkabérek horribilis emelkedése, a papirhiány, mind kevés arra, hogy a korteskedésnek ettől a módjától valakit is elriaszjon. A kortesplakátok tömegesen jelennek meg az utcasarkokon, a házak falán, a hirdetőoszlopokon. Az első ilyen plakátok még kis alakúak és szűkszavúak voltak; beérték annyival, hogy szeretett képviselő-jelöltünket éltették. A rájuk következők már elkezdtek formában és szövegben is növekedni s ma már lepedőnagyságu falragaszokon egész kortesbeszédet olvashatunk a jelölt érdekében. A Wekerle Sándor jelöltségét hirdető plakát például utal az ország nehéz pénzügyi helyzetére és arra, hogy ezért milyen nagy szüksége van a nemzetnek egy igazi pénzügyi kapacitásra.

Nem utolsórendű agitációs eszköz az asszonyok korteskedése sem. Tudvalevő, hogy nálunk a mostani választáson fognak először a nők is szavazni, azonban az asszonyi természetben van, hogy ennyivel be nem éri: a választási agitációban a házalást és kapacitálást elsősorban a nők végzik. Aláírási ívvel keresi fel a lakókat a házmester is a jelölt érdekében. Egv házmesteriől, bizony, igen nehéz egy aláírást megtagadni. Vannak templomok, amelyek előcsarnokaiban nyomtatott cédulák figyelmeztetik a hívőket arra, hogy „öntudatos keresztény csak a keresztény pártok jelöltjére adhatja szavazatát.”

Az eszem-iszom dárídók látványlag kimentek a divatból. Bankettek, népes összejövetelek tényleg nem is fordulnak már elő. De a jelölt azért módját ojtja másképp annak, hogy választóival a fehér asztal mellett is megismerkedjék. Főkortések, pártemberek házánál családias jellegű összejöveteleket tartanak, mindig másutt, mindig más meghívott vendégekkel és így a képviselőjelölt lassanként az összes befolyásos választóival megismerkedik és összebarátkozik.

Az igazi korteskedés és a programbeszédök özöne azonban újév utánra marad. Csak ezután fogunk megismerkedni a korteskedésnek azzal a sok új fegyverével, amelyet az új választási rend: a titkos szavazás mellett leendő honatyáinknak a siker érdekében ki kell eszelniük. Mert az új rend, a szavazás titkossága illuzóriussá tesz sok régi bevált fegyvert és bizonytalanná az új korteseszközök eredményességét is.

1919.